

N:o 73.

Uppläst och godkänd af Första Kammaren den 3 maj 1901.
— — — — Andra Kammaren den 3 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion angående införande i konkurslagen af bestämmelse, att handlingar i konkursmål må kunna med allmänna posten till rätten eller domaren insändas.

(Lagutskottets utlåtande n:o 35.)

Till Konungen.

Vid innevarande riksdag har enskild motionär väckt förslag om införande i konkurslagen af bestämmelse, att handlingar i konkursmål må kunna i betaldt bref med allmänna posten till rätten eller domaren insändas.

Enligt Riksdagens uppfattning kan åt bestämmelserna i konkurslagen derom, att handlingar skola till rätten eller domaren ingifvas, icke gifvas annan tolkning, än att part i konkursmål har att sjelf eller genom ombud aflemna dylika handlingar till rätten eller domaren. Det är visserligen icke för Riksdagen obekant, att domare emottaga bevakningar och anmärkningsskrifter, hvilka blifvit i behörig tid med posten insända, såsom om de i laga ordning ingifvits, men detta förfarande anser Riksdagen hafva sin grund uteslutande i ett tillmötesgående mot parterna och icke under några omständigheter åligga domaren såsom tjänste-

pligt. Ett sådant förfaringssätt har emellertid enligt Riksdagens åsigt goda skäl för sig. Det synes nemligen Riksdagen klart, att det för den rättsökande ofta kan vara förenadt med stora svårigheter, ja, hardt när omöjligt att personligen infinna sig, och äfven om parten för sådant fall är hänvisad till begagnande af ombud, är ett dylikt förfarande förenadt med åtskilliga olägenheter, såsom besvär för anskaffande af ombud, omkostnader, osäkerhet, att ombudet med noggrannhet fullgör uppdraget, och dylikt. Dessa och liknande olägenheter skulle undanrödjas genom det af motionären föreslagna förfaringssättet — ett förfaringssätt, som redan tillämpas hos administrativa myndigheter. Genom tvenne kongl. förordningar den 12 juni 1885 är nemligen stadgadt, att part får, under iakttagande för öfrigt af vederbörlig tid och ordning, på eget äfventyr till statsdepartement och förvaltande myndigheter insända ansökningar, besvär och andra handlingar i betaldt bref med allmänna posten. Enligt hvad Riksdagen erfarit, har denna anordning icke föranlett några olägenheter, utan tvärt om visat sig i alla afseenden förmånlig. Riksdagen har därför funnit syftet i den väckta motionen synnerligen beaktansvärdt.

Att medgifva parten att i alla de fall, då handlingar i konkursmål skola till rätten eller domaren ingifvas, insända handlingarne med allmänna posten, har dock synts Riksdagen icke vara tillrådligt. I vissa fall, t. ex. då konkurs sökes af borgenär eller gäldenär, då förklaring öfver borgenärs konkursansökan ingifves af gäldenär, då borgenärs beslut öfverklagas eller utdelningsförslag klandras, då ackordsförslag framställles och då nedläggande af konkurs begäres, äro så viktiga intressen i fråga eller påkallas så omfattande åtgärder, att tillfälle bör beredas domaren eller den, som i hans ställe handlägger ärendet, att af parten sjelf eller den person, som för parten ingifver handling, inhemta möjligen erforderliga upplysningar eller åtminstone att förskaffa sig full visshet derom, att inlagan är af behörig person aflemnad. Motsvarande behof föreligger äfven, då borgenär efter inställelsedagen bevakar fordran.

I öfverensstämmelse med den uppfattning, som sålunda uttalats, har Riksdagen alltså för sin del antagit följande

Lag

angående ändrad lydelse af 142 § konkurslagen.

Häri genom förordnas, att 142 § konkurslagen skall erhålla följande ändrade lydelse:

Då i stad rättegångsdag ej är, och någon ej finnes satt att å rättens vägnar inlagor emottaga, må ansökningar och andra skrifter, som enligt denna lag skola till rätten ingifvas, aflemnas till rättens ordförande.

Part vare tillåtet att med allmänna posten i betaldt bref till rätten eller domaren insända följande handlingar, nemligen: bevis att borgenärs ansökan om konkurs blifvit gäldenär delgifven; bevakningsinlaga, såvidt fråga ej är om efterbevakning; anmärkning emot bevakad fordran; yrkande att fordran skall med ed fästas; bevis om delgifning af föreläggande, som i anledning af sådant yrkande meddelats; anmälan att hinder mött för sagda delgifning eller för edens afläggande; bevis att eden blifvit aflagd; jäf emot sådant bevis; samt skrift, deri borgenär bestrider fastställelse af ackord; och skall handling, som blifvit sålunda insänd, anses ingifven å tid, då den emottagits af den, till hvilken handlingen enligt lag bör aflemnas.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1902.

Stockholm den 3 maj 1901.

Med undersåtlig vördnad.
